

ת"פ (רמלה) 22550-08-22 - מדינת ישראל נ' מתן דורב

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - ביטול הרשעה

ביטוח - הונאת ביטוח

פלילי - חוק העונשין - עבירות מרמה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 22550-08-22 מדינת ישראל נ' דורב
ואח'

לפני: כבוד השופטת, סגנית הנשיא דורית סבן נוי

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

נגד

הנאשמים: 1. מתן דורב

2. יוסי אוראל בנימין-נדון

3. שווקי אבוג'ה-נדון

בשם המאשימה: עו"ד יעל לוי

בשם הנאשם 1: עו"ד דן בוקר

גזר דין

עמוד 1

א. עובדות כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות; **ניסיון לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא ו- 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), **קשירת קשר לביצוע עוון**, לפי סעיף 499 (א)(2) לחוק **ומסירת ידיעה כוזבת**, לפי סעיף 243 רישא לחוק.
2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק הנאשם 1 בבעלות על רכב מסוג סקודה אוקטביה (להלן: "**הרכב**"). בין הנאשם 1 לנאשם 2 קיימים קשרי חברות ובין הנאשם 2 לנאשם 3 קיימת היכרות מוקדמת.
3. עובר ובסמוך ליום 22.9.2020, נודע לנאשם 1 כי ישנה תקלה ברכב, אשר מחייבת תיקון שעלותו גבוהה. בעקבות כך, שוחח נאשם 1 עם נאשם 2 והשניים סיכמו כי יפעלו להעברת הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית (להלן: "**שטחי הרשות**") וכך לקבל במרמה כספים מחברת הביטוח של הרכב.
4. נאשם 2 אמר לנאשם 1 כי נאשם 3 יוכל להעביר את הרכב לשטחי הרשות, יצר עמו קשר והשלושה קשרו ביניהם קשר להונאת חברת הביטוח של הרכב, על מנת לקבל כספים במרמה. במסגרת הקשר ולשם קידומו, רקמו הנאשמים תכנית לפיה יעביר הנאשם 3 את הרכב לשטחי הרשות, ולאחר מכן ימסור הנאשם 1 דיווח כוזב על גניבתו, על מנת לקבל במרמה כספים מחברת הביטוח של הרכב.
5. בהתאם לתכנית שגובשה, ביום 22.9.2020, סמוך לשעה 19:00, החנה הנאשם 1 הרכב מאחורי ביתו של נאשם 2, בעיר לוד (להלן: "**החניה**") ובהמשך, נסעו הנאשמים 1 ו-2 ברכבו של נאשם 2 לאסוף את נאשם 3 מביתו שברמלה, הביאו אותו למקום החניה, שם מסר הנאשם 1 את רכבו לנאשם 3 והלה נסע ברכב דרך מחסום חוצה שומרון, לשטחי הרשות ומסר את הרכב לאחר שזהותו אינה ידועה. הנאשם 3 השיב את מפתחות הרכב לנאשם 2, אשר מסרם לנאשם 1.
6. למחרת, ביום 23.9.2020 התייצב הנאשם 1 בתחנת המשטרה בעיר אילת והגיש תלונה בדבר גניבת הרכב וזאת על אף שידע כי מדובר בתלונה כוזבת ובסמוך לאחר מכן, דיווח הנאשם 1 לחברת הביטוח, בכזב אודות גניבת הרכב, אולם לאור החשדות שהצטברו נגדו- לא קיבל את כספי ביטוח הרכב לידו.

ב. ההסדר הדיוני ועונשם של האחרים:

7. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום מתוקן, הורשע והופנה לקבלת תסקיר ולממונה על עבודות השירות. כן הוסכם, שהתביעה תעתור לעונש מאסר בן 5 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס וההגנה תטען

באופן חופשי.

8. הנאשם 2 הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה וקשירת קשר לביצוע עוון. הנאשם 2, נעדר עבר פלילי, הצדדים הסכימו על השתת עונש של מאסר מותנה, קנס ומאה עשרים שעות שירות לתועלת הציבור. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, קנס בסך 2,000 ₪ ומאה עשרים שעות שירות לתועלת הציבור.

9. הנאשם 3 הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע לניסיון לקבלת דבר במרמה, הצדדים הסכימו על השתת עונש של מאסר מותנה, קנס ומאה שעות שירות לתועלת הציבור. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים ומאה שעות שירות לתועלת הציבור.

ג. תסקירי שירות המבחן:

10. מן התסקיר הראשון מיום 6.6.2024 עלה כי הנאשם כבן 29, נשוי מזה כשנתיים, אב לילד בן שנה, מתגורר עם משפחתו ועובד כנהג מכלית גז החל משנת 2019. התסקיר סקר את קורות חייו של הנאשם ונסיבותיו האישיות המורכבות כשברקע גירושי הוריו. הנאשם מסר כי בשל מצוקה כלכלית, נאלץ להחליף מקום מגורים לעיתים תכופות. הנאשם הוכר כחייל בודד ושירת שרות צבאי מלא בתפקיד נהג משא ונמנה על כוחות המילואים.

אשר לביצוע העבירות, הנאשם נטל אחריות למעשיו ומסר כי הרקע לביצוע נבע כתוצאה מהתנהלות כלכלית לא אחראית, תוך שפעל מתוך מניע כספי ורצון להפגין ביטחון עצמי ומסוגלות אל מול בני משפחתו. הנאשם הודה בשלב החקירה במשטרה, הביע חרטה ובושה ואף התייסר על כך שפגע בערכים ובמוסר על בסיסם חונך ועל שפגע באמון רעייתו בו.

הנאשם ביטא תובנה ראשונית לקושי בהצבת גבולות, נטייה להונאה ויצירת רושם של מסוגלות והביע רצון להשתתף בטיפול קבוצתי בתחום המרמה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם בעל בטחון עצמי נמוך, מתקשה בקבלת סמכות, בין היתר, בשל כך שגדל ללא גורמי תמיכה משפחתיים וחברתיים, סובל מתחושת נטישה וקיפוח שצבר לאורך חייו, בעל קושי בוויסות רגשי, באופן שבמצבי לחץ נוטה לפעול מתוך תמריץ רגעי וללא שיקול דעת. לצד זאת, חש בושה ממעשיו, נרתע מההליך המשפטי ושומר על יציבות תעסוקתית.

הנאשם הביע חשש כי במידה ותיוותר הרשעתו תיפגע המשך העסקתו והציג בפני שירות המבחן מכתב ממנכ"ל החברה בה מועסק, לפיו ללא תעודת יושר ייתכן ויאלץ לסיים את העסקתו.

במכלול השיקולים המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם והשתת ענישה נלוות בדמות 180 שעות שירות לתועלת הציבור לצד התחייבות כספית, תוך מתן משקל לפן השיקומי בעניינו לאור נכונותו להשתלב בטיפול ייעודי בתחום המרמה וזאת על מנת למנוע פגיעה בתעסוקתו העתידית ובפרנסת המשפחה. להתרשמות שירות המבחן, קיים סיכון נמוך לביצוע עבירות דומות בעתיד.

11. מן התסקיר השני מיום 26.11.2024 עלה, כי במהלך תקופת הדחייה והחל מתחילת חודש ספטמבר 2024, הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי בתחום המרמה, התייבב ברציפות לכל המפגשים עד אשר נקרא לשירות מילואים, בתחילת חודש אוקטובר. נכון למועד עריכת התסקיר, הנאשם טרם סיים את שירות המילואים, אך הביע מוטיבציה רבה להמשיך בטיפול באופן מלא. שירות המבחן שב על המלצתו לביטול ההרשעה, תוך העדפת הפן השיקומי בדרך של הטלת צו מבחן לשנה, לצד צו שעות שירות לתועלת לציבור בהיקף 180 שעות למשך שנה והתחייבות כספית.

ד. טענות ב"כ הצדדים לעונש

12. בפתח טיעוניה לעונש הודיעה ב"כ המאשימה, עו"ד יעל לוי כי לנוכח חלוף הזמן מאז הודה הנאשם ועד למועד הטיעונים לעונש, אשר נגרם בעטיו של המצב הביטחוני וגיוסו של הנאשם לשירות מילואים פעיל ואינו רובץ לפתחו של הנאשם, תעתור לענישה בדמות שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, חלף חמישה חודשים כפי שהצהירה במעמד הצגת ההסדר הדיוני. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים, למידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירות ובכלל זה, לחלקו של הנאשם, כמי שהיה "הרוח החיה" שתכנן את העבירה ורתם את שני הנאשמים הנוספים לביצועה. בהפנותה לפסיקה, עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר. אשר לעונש המתאים בעניינו של הנאשם, התייחסה לחלקו של הנאשם ביחס לנאשמים האחרים, להיותו נעדר עבר פלילי, לחלוף הזמן בשים לב לנסיבות שבהן נדחו הדיונים ולהליך השיקומי אותו החל הנאשם. בנסיבות אלה, עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 3 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

בהתייחסותה לשאלת ביטול ההרשעה, טענה כי הנאשם לא עמד בתנאי הפסיקה, לא הצביע על נזק קונקרטי אלא על פוטנציאל לנזק בלבד ולפיכך אין מקום לבטל את הרשעתו ויש להשית עליו ענישה שאינה פחותה מעונשם של הנאשמים הנוספים בתיק זה, שחלקו חמור מחלקם.

13. ב"כ הנאשם עו"ד דן בוקר, סמך ידו על המלצת שירות המבחן ועתר להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בשל הפוטנציאל השיקומי. לדידו, יש לחרוג ממתחמי הענישה הנהוגים. בטיעוניו הפנה לחלוף הזמן מאז מועד ביצוע העבירה, לכך ששלוש העבירות שזורות זו בזו ואין לערוך הבחנה בינו לבין הנאשם 2, שכן הנאשם 2 היווה הגורם המקשר בין הנאשם 1 לנאשם 3 ובכך אפשר את ביצוע העבירה. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה, לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה מבלי שניהל משפט, שירת שירות מילואים בזמן מלחמה והגיש מכתב ממפקדו (טל/1).

הנאשם החל בהליך שיקומי אשר טרם הושלם בשל גיוסו לשירות מילואים, עובד בעבודה מסודרת, נשוי אב לילד כבן שנה וחצי ורעייתו בהריון. לטענת ההגנה, הרשעה עשויה לפגוע בפרנסתו של הנאשם. כתמיכה הוגש מסמך מטעם המעסיק מחודש מאי 2024 ממנו עולה כי הנאשם עובד כנהג מוביל מכליות דלק והרשעה בדין עלולה למנוע כניסתו למסופי מילוי המכליות, כן הוגשו תלושי שכר (טל/2-3). ב"כ הנאשם ביקש לבכר את ההליך השיקומי בו החל הנאשם ולהורות על ביטול הרשעתו והשתת שעות לתועלת הציבור.

14. **הנאשם בדבריו לעונש**, הביע חרטה על מעשיו ומסר שהחל בדרך חדשה. לדבריו, הרקע לביצוע העבירה נבע בשל חובות רבים. הנאשם נאלץ לשתף את רעייתו אשר התאכזה ממעשיו, החל בהליך שיקומי, עובד בעבודה סדורה ואב לילד. הנאשם הבהיר שהוא המפרנס היחיד וחושש שמא הרשעתו תוביל להפסקת עבודתו מאחר שעובד בהובלת חומרים מסוכנים.

ה. האם יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם:

15. ככלל, נאשם אשר ביצע עבירה יורשע בדין וייענש בהתאם לשם הגשמת האינטרס הציבורי ומטרות הענישה. (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פד"י נ (3) 6 בעמ' 638). הימנעות מהרשעה או ביטולה תתאפשר רק במקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה בעטיה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי.

16. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.1997) (להלן: "**הלכת כתב**") נקבע כי על מנת להימנע מהרשעה יש לעמוד בשני תנאים מצטברים. **האחד**, שטיב העבירה ונסיבותיה מאפשרים במקרה מסוים לוותר על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה. **השני**, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

17. בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין הדגיש כי על הנאשם מוטלת חובת ההוכחה באמצעות ראיות, כי הרשעתו בדין תסב לו נזק מוחשי וקונקרטי ואין להסתפק בהצבעה על פוטנציאל לנזק עתידי או בתרחיש תיאורטי [רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); רע"פ 54/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (27.1.2015); רע"פ 5018/18].

בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.2018); רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.3.2020).

18. תיקון 113 לחוק העונשין, לא הוביל לשינוי בבחינת אפשרות ביטול ההרשעה או להקלה בתנאים שנקבעו בהלכת כתב ואף נפסק כי סוגיית אי ההרשעה נבחנת באופן עצמאי ונפרד ואינה חלק מרכיבי הענישה ואינה נכללת במסגרת קביעת מתחמי הענישה [רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.2019); רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.2021)].

מן הכלל אל הפרט:

19. אשר לתנאי הראשון לפיו יש לבחון את חומרת העבירה ונסיבותיה- הנאשם הורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר לעוון, ניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת ידיעות כוזבות. טיבן של עבירות אלו מצביע על יסוד של תחכום, תכנון מדוקדק ומוקפד המצביעים על חוסר הוגנות כלפי הציבור והחברה בכללותה. אין מדובר במעשים שנעשו ללא שיקול דעת או באופן ספונטני, אלא קדם למעשה תכנון במשך שלושה ימים במהלכם קשר הנאשם קשר עם האחרים, יזם את ביצוע העבירות והיווה הגורם המחולל של האירוע ולאחריו, מסר את התלונה הכוזבת למשטרה והכל לשם הפקת רווח כלכלי אישי. לא נעלם מעיניי שאין מדובר בעבירה מוגמרת והנאשם לא קיבל לידי את פירות המרמה.

20. חשיבות הרשעת נאשמים בעבירות מושא כתב האישום המהווים תופעה נפוצה בחברה נובעת, בין היתר, מהנזקים והפגיעה כלפי הציבור בכללותו. מעשים אלו הם שמביאים להתייקרות פרמיות הביטוח ובזבוז זמנם היקר של רשויות החקירה והאכיפה הנדרשות להקצות משאבים לבירור תלונות השווא שביסודה מרמה על חשבון טיפול בתלונות אמת, אלו הם הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם שיש בהם כדי לפגוע בשלטון החוק ובסדר הציבורי.

21. כאמור, המבחנים לבחינת אפשרות ביטול הרשעה מצטברים הם, כך שדי בקביעה זו כדי לדחות הבקשה לביטול ההרשעה. למעלה מן הצורך, אתייחס לתנאי השני הנוגע לנזק החמור לשיקומו של הנאשם אם תיוותר הרשעתו על כנה.

22. הנאשם לא הוכיח בפניי כי יגרם לו נזק קונקרטי ממשי אשר יפגע בשיקומו. הנאשם כבן 30, נשוי, אב לפעוט כבן שנה וחצי ועתיד להיוולד לו ילד נוסף בקרוב, גדל בצל נסיבות חיים מורכבות, נעדר עבר פלילי, החל בהליך טיפולי אשר נגדע בשל קריאתו לשירות מילואים. הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית ולדבריו הרשעה בדין עשויה להוביל לפיטורו בשל הדרישה להצגת תעודת יושר ובדיקת הנהגים מדי שנה. עיינתי במכתב שהוגש מטעם מעסיקו של הנאשם ובו צוין כי "ייתכן" והרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו של הנאשם. הנאשם עובד כנהג בחברה המובילה מכליות של חומרים מסוכנים לבתי הזיקוק ולק.צ.צ.א. מלבד מכתב זה, לפיו קיים נזק פוטנציאלי, אפשרי אך לא ממשי ומוחשי, לא הוצגו לפני ראיות המוכיחות כי הותרת הרשעתו של הנאשם תוביל לנזק

קונקרטי עבורו. [רע"פ 1931/15 מויסקו נ' מדינת ישראל (25.3.2015)].
23. כנקבע בפסיקה כאשר האינטרס הציבורי מחייב הרשעת הנאשם בדין, אזי יש לבכרו על פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת גם במקרים בהם קיים סיכון להמשך תעסוקה עתידית בשל דרישות העיסוק וטיב המקצוע. כן נקבע שדווקא במקרים אלו בהם מדובר במקצוע המציב דרישה אתית, יש להעדיף את האינטרס הציבורי על מנת לשמור על טוהר המקצוע. [רע"פ 87551/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2021)]; רע"פ 6137/06 זיס נ' מדינת ישראל (26.7.2006); עפ"ג (מחוזי מרכז) 34976-10-21 לביא נ' מדינת ישראל (28.2.2022)].

24. כן נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, לפיה יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם והסתפקות בהשתתפות שעות שירות לתועלת הציבור וצו מבחן המבוססת על נטילת האחריות, הבעת החרטה ופוטנציאל השיקום. כמו כן, אינני מתעלמת מכך שהנאשם החל בטיפול אך בחודש ספטמבר 2024 והליך זה נגדע בשל שירות מילואים אליו נקרא במהלך המלחמה. ברם, לא שוכנעתי שההליך השיקומי בו החל הנאשם, יש בו כדי להימנע מהרשעתו בדין. כידוע, להמלצת שירות המבחן משקל לא מבוטל בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של נאשם, ואולם המלצה זו אינה מחייבת את בית המשפט, שכן מלאכת גזירת הדין לעולם באחריות ולפי שיקול דעתו של בית המשפט [רע"פ 5819/18 בן דוד נ' מדינת ישראל (7.8.2018)]; רע"פ 2020/22 לירן לביא נ' מדינת ישראל (27.3.2022)].

25. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים באתי אל המסקנה כי במבחן מקבילית הכוחות, במקרה שבפניי, יש לבכר את האינטרס הציבורי על פני האינטרס הפרטי של הנאשם ולא מצאתי כי קיימים שיקולי שיקום או נזק קונקרטי תעסוקתי המצדיקים את ביטול ההרשעה.

ו. מתחם העונש ההולם

26. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

27. במקרה דנן, הפגיעה בערכים המוגנים שפורטו דלעיל, הינה בלתי מבוטלת. על-פי נסיבות כתב האישום המתוקן, הנאשם תכנן יחד עם הנאשמים האחרים להעביר את רכבו מחוץ לשטח מדינת ישראל, על מנת להונות את חברת הביטוח ולקבל כסף במרמה. עסקינן בעבירות הקלות לביצוע, מחד גיסא והיכולת לאכיפתן מוגבלת, מאידך גיסא. אומנם הנאשם לא נהנה מפירות העבירה וכספי הביטוח לא הועברו לידיו בשל החשדות שהצטברו נגדו ואולם, הנאשם הוא זה אשר יזם את העבירה, פנה לנאשם 2 אשר פנה לנאשם 3 וביצע בצוותא חדא את הניסיון להונות את חברת הביטוח. הנאשם הוא זה

אשר פנה למשטרה והגיש תלונת כוזבת אודות גניבת הרכב.

28. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מנעד הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין מאסר מאחורי סורג ובריה. בסופו של יום ייקבע מתחם העונש ההולם בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו.

להלן אפנה לפסיקה:

א. רע"פ 2020/22 לירן לביא נ' מדינת ישראל (27.3.2022): לפי עובדות כתב האישום המבקש קשר קשר עם אחר במטרה להעלים את רכבו ולקבל תמורתו את כספי הביטוח. בהמשך, ניגש המבקש לתחנת המשטרה, דיווח על גניבת רכבו, תבע את חברת הביטוח וקיבל את כספי הביטוח במרמה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 13 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזר עונש של 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. במקרה זה, נדחתה בקשת הנאשם לביטול הרשעתו בדיון.

ב. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 8769-09-15 סרור נ' מדינת ישראל (17.12.2015): הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת ידיעה כוזבת. בהתאם לעובדות, הנאשם סיכם עם אחר להעביר את רכבו הפרטי לאזור יהודה ושומרון, והודיע בכזב למשטרת ישראל ולחברת הביטוח, כי רכבו נגנב. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות על סך 10,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. ע"פ 53035-08-21 (מחוזי ב"ש) ניסן נ' מדינת ישראל (22.12.2021): הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קבלת דבר במרמה ומסירת ידיעה כוזבת בכך שסיכם עם אחר להונות את חברת הביטוח בכך שהעבירו רכב פרטי מסוג מיצובישי לשטחי הרשות, תמורת כסף ולאחר מכן, ביקש מאשתו לדווח במשטרה כי הרכב נגנב, בידעו שמדובר בדיווח כוזב. הנאשם השיב לחברת הביטוח את הכספים שקיבל. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 4 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪. ערעורו של הנאשם נדחה, לאחר שאימץ המלצת בית המשפט לחזור בו מערעורו.

ד. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 10317-07-21 **מדינת ישראל נ' טשייב ואח'** (3.11.2021): נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע יחד עם נאשם נוסף, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ומסירת ידיעות כוזבות**. הנאשמים סיכמו ביניהם להונות את חברת הביטוח בכך שהעבירו רכב לשטחי הרשות, תמורת כסף, ולאחר מכן דיווחו בכזב למשטרה ולחברת הביטוח, כי הרכב נגנב. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס הוא 2,500-15,000** והשית על הנאשם 1, 3 חודשי עבודות שירות ועל הנאשם 2, 4.5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 10,000 ₪ וקנס בסך 5,000 ₪.

ה. ת"פ (שלום פ"ת) 3766-12-16 **מדינת ישראל נ' גידו** (06.07.2017): הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה וידיעה כוזבת. הנאשם ניסה להשיג במרמה סכומי כסף באמצעות דיווח כוזב על גניבת רכב מסוג אוטובוס במטרה לחסוך את עלות תיקונו. הנאשם בן 64 שנים, נשוי ואב לילדים, נעדר עבר פלילי. בית המשפט קבע כי **הרף התחתון של מתחם העונש תחילתו במאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות** והשית על הנאשם עונש של חודשיים עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 1,000 ₪.

29. **לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות והשיקולים ונתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת שמתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד ענישה נלוות של מאסר על תנאי וקנס.**

ז. גזירת העונש בגדרי המתחם:

30. הנאשם כבן 30, נשוי ואב לילד בן שנה וחצי וצפוי להיוולד לו ילד נוסף, נעדר כל עבר פלילי.
31. הנאשם הודה, לא ניהל משפט, הביע חרטה ורצון להמשיך בשגרת חייו ומהווה מפרנס יחיד.
32. עוד זקפתי לזכות הנאשם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, למעלה מארבע שנים והיעדר פתיחת תיקים.

33. נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, לקשיים עמם נאלץ להתמודד בעבר ולעובדה שמשרת בשירות מילואים במהלך מלחמת חרבות ברזל.

34. כן זקפתי לזכות הנאשם את פוטנציאל השיקום כעולה מתסקיר שירות המבחן, ההליך הטיפולי בו שולב החל מחודש ספטמבר 2024 אשר נגדע בשל שירות מילואים אליו נקרא.

35. על-פי עקרון אחדות הענישה הנגזר מעקרון השוויון בפני החוק, יש להחיל במידת האפשר שיקולי ענישה דומים, על נאשמים שאינם נבדלים באופן מהותי זה מזה, מבחינת אופי העבירות אשר ביצעו, נסיבות ביצוען, נסיבותיהם האישיות של הנאשמים וכיוצא באלה [רע"פ 8443/15 חגולי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.12.2015)]

36. בבואי לגזור את הדין נתתי דעתי לעונשים אשר נגזרו על הנאשמים 2 ו-3. כאמור, חלקו של הנאשם ביחס לחלקם של הנאשמים האחרים חמור יותר ושווה. הנאשם הוא זה שהגה את האירוע למטרת הפקדת רווח אישי לכיסו והורשע בנוסף בגין ביצוע עבירה נוספת של מסירת ידיעה כוזבת. הנאשם 3 אשר הורשע בגין עבירת סיוע לקבלת דבר במרמה, שחלקו הסתכם בהעברת הרכב לשטחי הרשות, נדון לענישה מותנית ו-100 שעות של"צ ואילו הנאשם 2 אשר הורשע בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה וקשירת קשר לעוון, כאשר חלקו חמור מזה של הנאשם 3 אך פחות מזה של הנאשם 1, נדון בהסכמה לענישה מותנית ו-120 שעות לתועלת הציבור. שני הנאשמים הנוספים נעדרו עבר פלילי.

37. לאחר שזקפתי את הנסיבות לחומרא ולקולא ומשלא מצאתי כי זהו מקרה המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם ובהינתן עקרון אחדות הענישה, מצאתי למקם הנאשם בתחתית המתחם.

ה. סוף דבר:

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל .

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 19.1.2025 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות) . על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי- שלוחת דרום- סמוך לכלא באר שבע, באותו מועד בשעה 08:00.

עמוד 10

הנאשם מוזהר כי עליו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השירות, אחרת יכול שיופקע העונש כך שירצה אותו במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 5 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה עם יסוד של מרמה למשך 3 שנים, מסיום ריצוי עבודות השירות.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 10.2.25 ובכל עשרה בחודש שלאחריו (ככל שקיימת לטובת הנאשם הפקדה בתיק - בהסכמת הנאשם היא תקוזז מהקנס, והיתרה תושב לנאשם בכפוף לכל דין, לרבות עיקול).

תשלום הקנס יעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני ברשות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000. או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

התיק סגור.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ה, 09 ינואר 2025, במעמד הצדדים.